Проповідь у день пам’яті святого апостола Пилипа

✠ Віктор Бедь,
єпископ Мукачівський і Карпатський,
керуючий Мукачівсько-Карпатською єпархією
Православної Церкви України

м. Ужгород,
14 листопада 2025 р.

Возлюблені у Христі брати й сестри!
Героїчні наші українські воїни-захисники!

Сьогодні Свята Православна Церква вшановує святого апостола Пилипа — одного з 12 найближчих учеників і співслужителів Господа нашого Ісуса Христа. Його шлях — це шлях пошуку Істини, шлях учня, який почув голос Учителя та пішов за Ним до кінця. І цей шлях подібний до шляху наших українських захисників, які, почувши поклик свого сумління та любові до Батьківщини, стали на захист своїх сімей, рідних, близьких і всього нашого боголюбивого народу, не шкодуючи власного життя.

Апостол Пилип — той, хто прагнув пізнати Месію

Святе Писання відкриває нам важливі риси апостола Пилипа. Він народився у Вифсаїді — давньому галілейському місті на північному узбережжі Галілейського озера (тепер — територія сучасного Ізраїлю), на початку І століття від Різдва Христового — так само як святі апостоли Андрій та Петро. Але, на відміну від них, які з юності займалися рибальством, юний Пилип з благословення своїх батьків здобував освіту й навчався Святому Писанню. Він зростав у середовищі духовної науки, добре знав старозавітні пророцтва і щиро очікував приходу обіцяного Месії.

І коли Господь покликав його, сталося найважливіше у його житті:

- *«І знайшов Він Пилипа й каже йому: іди за Мною» (Ін. 1:43).*

Пилип не вагався. Це образ істинного учня — того, хто в одну мить залишає звичне світське життя і зі смиренням та благовінням іде за Христом.

Апостол, що привів інших до Христа

Святий апостол Пилип прийняв Спасителя не лише для себе — він одразу став тим, хто веде інших до пізнання Істини й спасіння. Він першим побіг розповісти про знайденого Месію і привів до Христа Нафанаїла (Ін. 1:46). Згодом через нього до Господа прийшли й елліни, які бажали побачити Ісуса (Ін. 12:21–22). А під час Тайної Вечері Пилип смиренно звернувся до Господа з проханням явити Отця (Ін. 14:8), свідчачи про щире прагнення глибше пізнати Божественну істину.

Це була душа, що невтомно шукала Правду й Світло, сама жила Істиною і приводила до неї інших.

Так само й сьогодні кожен із нас покликаний бути провідником до світла Христової Істини, до Божої Правди й виконання Святих Заповідей — особливо тепер, у час жорстокої війни, коли диявол розсіває темряву, смерть, зневіру, духовну сліпоту, боговідступництво, відчай і неправду. У такі часи наше свідчення віри, любові й правди є не просто доброчесністю — це духовний обов'язок перед Богом, народом і захисниками, які кладуть життя за свободу України.

Місіонер до останнього подиху

Після Після Вознесіння Господа, сповнений благодаті Святого Духа, апостол Пилип вирушив на тривалі місіонерські труди: проповідував у Малій Азії, Сирії, Греції та багатьох інших землях. Там він утверджував християнські громади, рукопокладав дияконів, пресвітерів та єпископів, звершував чудеса і навертав до Христа представників різних релігійних вірувань, відкриваючи їм шлях до спасіння.

Своє земне життя він завершив мученицькою смертю в місті Ієраполь у 90 році від Різдва Христового, у віці 87 років. Там його розіп'яли вниз головою і закидали камінням перед місцевим капищем іновірців. Але навіть на хресті він продовжував молитися за своїх мучителів, свідчачи про безмежну любов до Бога та людей.

Це образ справжньої християнської мужності, віри, жертовності та незламності — приклад, який надихає нас і сьогодні.

Приклад апостола Пилипа — для України сьогодні

Коли ми згадуємо подвиг святого апостола Пилипа, ми неминуче проводимо паралель із подвигом наших українських захисників. Вони — наші сучасні апостоли любові й самопожертви.

Вони несуть хрест, як несли його апостоли.

Вони стоять до кінця, як стояли мученики.

Вони боронять правду, як боронили її святі.

Наш народ нині переживає свій Голгофський шлях.

Але на цьому шляху ми бачимо духовну силу героїчних українських воїнів, які віддають життя за ближніх — за батьків, подружжя, дітей, друзів, рідних і близьких, за свою державу, за саме право нашого народу жити, бути вільним і рівним серед інших вільних народів світу.

Христос сказав:

- *«Ніхто більшої любові не має над ту, як хто свою душу поклав би за друзів своїх» (Ін. 15:13).*

Сьогодні ми бачимо цю жертовну любов у героїчних воїнах України. Їхній подвиг — це живе продовження апостольської мужності, святості та вірності Божій Правді. І як Господь прийняв мученицьку смерть апостола Пилипа, так прийме й жертву кожного українського воїна, який поклав своє життя за Правду, Істину, Любов і за свій боголюбивий народ. А тих, хто

повернеться з поля бою з перемогою і честю, Господь обов’язково благословить на подальше мирне, щасливе й благословенне земне життя — їх самих, їхніх рідних і близьких

Ми молимося за кожного нашого українського воїна-захисника.

Ми молимося за перемогу українського народу та героїчного воїнства.

Ми молимося за те, щоб Божа Правда перемогла безбожне російське зло, брехню, агресію та геноцид, і щоб на нашій землі запанували мир, свобода та справедлива перемога

Господь з нами — як був із Своїми апостолами

Коли світ наповнений темрявою війни, ми пам’ятаємо слова Господа:

«Страждання зазнаєте в світі, але будьте відважні: Я світ переміг!» (Ін. 16:33).

Це перемога не через дипломатію, не через людську хитрість, а через істину, любов і жертовність.

Це перемога, яку сьогодні наближають наші героїчні українські воїни-захисники.

Це перемога, до якої веде нас Господь.

Сьогодні ми з вірою й упованням звертаємося до святого апостола Пилипа:

Святий апостоле Пилипе, моли Бога за Україну!

Моли Бога за наших героїчних українських воїнів-захисників!

Моли Бога за наш боголюбивий український народ!

Моли Бога за національну й духовну єдність української нації!

Моли Бога за мир і справедливу перемогу України!

І нехай його апостольська віра, мужність і любов укріпляють нас на цьому важкому, але праведному шляху

Амінь.

Слава Ісусу Христу! Слава Україні! Героям Слава!